

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัย “ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๒๓๙ คน มาทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอต่อไปนี้

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

๔.๓ ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

๔.๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรค ในการเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

๔.๕ ผลการสัมภาษณ์บุคคลเชิงลึกเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

๔.๖ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตาม อายุ ระดับชั้นเรียน เกรดเฉลี่ย อาชีพผู้ปกครอง และการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีรายละเอียดดังในตารางที่ ๔.๑

ตารางที่ ๔.๑ จำนวน และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n= ๒๓๙)		
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
๑. อายุ		
ต่ำกว่า ๑๓ ปี	๑๓	๕.๔
๑๓ – ๑๕ ปี	๑๐๖	๔๔.๔
๑๖ – ๑๘ ปี	๑๑๓	๔๗.๓
๑๙ ปีขึ้นไป	๗	๒.๙
รวม	๒๓๙	๑๐๐.๐
๒. ระดับชั้นเรียน		
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	๔๔	๑๘.๔
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	๓๑	๑๓.๐
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	๔๕	๑๘.๘
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔	๔๒	๑๗.๖
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕	๒๙	๑๒.๑
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖	๔๘	๒๐.๑
รวม	๒๓๙	๑๐๐.๐
๓. เกรดเฉลี่ย		
๑.๐๐ – ๒.๐๐	๓	๑.๓
๒.๐๑ – ๓.๐๐	๑๕๒	๖๓.๖
๓.๐๑ – ๔.๐๐	๘๔	๓๕.๑
รวม	๒๓๙	๑๐๐.๐
๔. อาชีพผู้ปกครอง		
ราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	๘๗	๓๖.๔
ธุรกิจส่วนตัว	๓๔	๑๔.๒
พนักงานบริษัท/รับจ้างทั่วไป	๖๙	๒๘.๙
อื่นๆ	๔๙	๒๐.๕
รวม	๒๓๙	๑๐๐.๐

ตารางที่ ๔.๑ (ต่อ)

(n= ๒๓๙)		
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
๕. การเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน		
ไม่เคยเข้าร่วม	๙	๓.๘
เข้าร่วมเป็นบางครั้ง	๒๓	๙.๖
เข้าร่วมบ่อยครั้ง	๕๗	๒๓.๘
เข้าร่วมทุกครั้ง	๑๕๐	๖๒.๘
รวม	๒๓๙	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๑ แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถอธิบายในแต่ละประเด็น ดังต่อไปนี้

อายุ ของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๑๖ – ๑๘ ปี จำนวน ๑๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๓ รองลงมา มีอายุ ๑๓ – ๑๕ ปี จำนวน ๑๐๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๔ อายุต่ำกว่า ๑๓ ปี มีจำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๔ และน้อยที่สุดคือมีอายุ ๑๙ ปีขึ้นไป จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๙

ระดับชั้นเรียน ของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๔๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๑ รองลงมา มีระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๘ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๔ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๔๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๖ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐ และน้อยที่สุดคือระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๑

เกรดเฉลี่ย ของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ย ๒.๐๑ – ๓.๐๐ จำนวน ๑๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๖ รองลงมา มีเกรดเฉลี่ย ๓.๐๑ – ๔.๐๐ จำนวน ๘๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๑ และน้อยที่สุดคือมีเกรดเฉลี่ย ๑.๐๐ – ๒.๐๐ จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๓

อาชีพผู้ปกครอง ของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๘๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๔ รองลงมา มีอาชีพพนักงานบริษัท/รับจ้างทั่วไป จำนวน ๖๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๙ มีอาชีพอื่นๆ จำนวน ๔๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๕ และน้อยที่สุดคือมีอาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน ๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒

การเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน ของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง จำนวน ๑๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๘ รองลงมา เข้าร่วมกิจกรรมบ่อยครั้ง จำนวน ๕๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๘ เข้าร่วมกิจกรรมเป็นบางครั้ง จำนวน ๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๖ และน้อยที่สุดคือไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๘

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ได้แก่ ๑) ด้านความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียน ๒) ด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา ๓) ด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว ๔) ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม แสดงด้วยค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ ๔.๒ – ๔.๖

ตารางที่ ๔.๒ ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม

(n= ๒๓๙)

ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร	ระดับความคิดเห็น		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
๑. ด้านความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียน	๒.๙๖	๐.๘๗	ปานกลาง
๒. ด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา	๒.๙๒	๐.๙๕	ปานกลาง
๓. ด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว	๓.๑๖	๐.๘๔	ปานกลาง
๔. ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม	๓.๐๗	๐.๙๒	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	๓.๐๓	๐.๘๑	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย ๓.๐๓ และเมื่อจำแนกเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยด้านที่มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคมสูงสุดคือ ความรับผิดชอบต่อครอบครัว มีค่าเฉลี่ย ๓.๑๖ รองลงมาคือ ความรับผิดชอบต่อสังคม มีค่าเฉลี่ย ๓.๐๗ ความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียนมีค่าเฉลี่ย ๒.๙๖ และด้านที่มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคมต่ำสุดคือความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ย ๒.๙๒

ตารางที่ ๔.๓ ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียน

(n= ๒๓๙)

ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร	ระดับความคิดเห็น		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
๑. มีการจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมเสมอก่อนเข้าห้องเรียน	๒.๙๑	๑.๐๔	ปานกลาง
๒. ตั้งใจฟังคุณครูอธิบายเนื้อหาในการเรียนและให้ความเคารพคุณครูทุกท่านที่มาทำการสอน	๒.๙๙	๐.๙๘	ปานกลาง
๓. มีความขยัน รู้จักปรับปรุงตนเอง ใฝ่รู้ในการเรียนวิชาที่ข้าพเจ้าไม่เข้าใจหรือไม่ถนัด	๒.๙๔	๑.๐๓	ปานกลาง
๔. ตั้งใจเรียนทุกวิชาที่มีการสอน และเข้าห้องเรียนตรงเวลาอย่างสม่ำเสมอ	๓.๐๓	๐.๙๙	ปานกลาง
๕. ตั้งใจทำการบ้าน และงานที่คุณครูมอบหมายให้เสร็จทันส่งตามที่กำหนด	๒.๙๘	๑.๐๘	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	๒.๙๖	๐.๘๗	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ๒.๙๖ เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า ทุกข้อนักเรียนมีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคมในระดับปานกลาง โดยประเด็นที่มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคมสูงสุดคือ ตั้งใจเรียนทุกวิชาที่มีการสอน และเข้าห้องเรียนตรงเวลาอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย ๓.๐๓ รองลงมาคือ ตั้งใจฟังคุณครูอธิบายเนื้อหาในการเรียนและให้ความเคารพคุณครูทุกท่านที่มาทำการสอน มีค่าเฉลี่ย ๒.๙๙ และที่มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคมต่ำสุดคือ มีการจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมเสมอก่อนเข้าห้องเรียน มีค่าเฉลี่ย ๒.๙๑

ตารางที่ ๔.๔ ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา

(n= ๒๓๙)

ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร	ระดับความคิดเห็น		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
๑. ช่วยรักษาสมบัติที่เป็นของโรงเรียนให้เป็นเหมือนสมบัติของตนเอง	๒.๘๙	๑.๑๐๐	ปานกลาง
๒. ประพฤติปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด	๒.๘๘	๑.๐๖๐	ปานกลาง
๓. มีความเคารพต่อสถานศึกษา แต่งกายสุภาพเรียบร้อย ตามระเบียบของโรงเรียน	๒.๙๙	๑.๑๒๖	ปานกลาง
๔. ในช่วงเวลาเรียนที่ต้องใช้อุปกรณ์ของโรงเรียนจะใช้อย่างระมัดระวังที่สุด เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหาย	๒.๙๓	๑.๑๗๗	ปานกลาง
๕. รักษาเกียรติ และสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียน ไม่ทำลายชื่อเสียงไม่ว่าจะอยู่นอกหรือภายในโรงเรียน	๒.๙๕	๑.๐๘๒	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	๒.๙๒	๐.๙๕	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ๒.๙๒ เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า ทุกข้อนักเรียนมีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคมในระดับปานกลาง โดยประเด็นที่มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม คือ มีความเคารพต่อสถานศึกษา แต่งกายสุภาพเรียบร้อย ตามระเบียบของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ย ๒.๙๙ รองลงมาคือ รักษาเกียรติ และสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียนไม่ทำลายชื่อเสียงไม่ว่าจะอยู่นอกหรือภายในโรงเรียน มีค่าเฉลี่ย ๒.๙๕ และที่มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคมต่ำสุดคือ ประพฤติปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด มีค่าเฉลี่ย ๒.๘๘

ตารางที่ ๔.๕ ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว

(n= ๒๓๙)

ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร	ระดับความคิดเห็น		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
๑. ช่วยแบ่งเบาภาระงานต่างๆ ภายในบ้าน โดยไม่ให้เกิดกระทบต่อการทำการบ้าน	๓.๑๐	๑.๐๓	ปานกลาง
๒. ช่วยผู้ปกครองประหยัดค่าใช้จ่าย โดยการเก็บออมเงินที่ได้จากที่ผู้ปกครองให้ไปโรงเรียนในแต่ละวัน	๓.๐๘	๑.๑๒๐	ปานกลาง
๓. หากใกล้สอบจะบอกแก่ผู้ปกครองให้ทราบเพื่อขอเวลาในการอ่านทบทวนหนังสือเตรียมสอบ	๓.๑๘	๐.๙๔	ปานกลาง
๔. ประพฤติปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ผู้ปกครองตั้งไว้ด้วยความเต็มใจ และไม่สร้างปัญหาให้แก่ครอบครัว	๓.๑๘	๑.๐๔	ปานกลาง
๕. กลับบ้านตรงตามเวลา ตามที่ขออนุญาตผู้ปกครองในทุกครั้ง	๓.๓๑	๐.๙๙	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	๓.๑๖	๐.๘๔	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ๓.๑๖ เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า ทุกข้อนักเรียนมีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคมในระดับปานกลาง โดยประเด็นที่มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคมสูงสุดคือ กลับบ้านตรงตามเวลา ตามที่ขออนุญาตผู้ปกครองในทุกครั้งมีค่าเฉลี่ย ๓.๓๑ รองลงมาคือ ประพฤติปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ผู้ปกครองตั้งไว้ด้วยความเต็มใจ และไม่สร้างปัญหาให้แก่ครอบครัว มีค่าเฉลี่ย ๓.๑๘ และที่มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคมต่ำสุดคือ ช่วยผู้ปกครองประหยัดค่าใช้จ่าย โดยการเก็บออมเงินที่ได้จากที่ผู้ปกครองให้ไปโรงเรียนในแต่ละวัน มีค่าเฉลี่ย ๓.๐๘

ตารางที่ ๔.๖ ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

(n= ๒๓๙)

ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร	ระดับความคิดเห็น		ความหมาย
	$\bar{X}$	S.D.	
๑. ช่วยกันทำกิจกรรมต่างๆ แก่ชุมชนรอบโรงเรียนด้วยความสามัคคี เช่น รณรงค์เรื่องยาเสพติด	๓.๒๔	๑.๑๐	ปานกลาง
๒. หากโรงเรียนมีกิจกรรมที่ต้องทำร่วมกับภาครัฐ และเอกชนข้าพเจ้าจะช่วยเข้าร่วมด้วยความเต็มใจ	๓.๑๘	๑.๑๐	ปานกลาง
๓. ไม่ทิ้งขยะเรี่ยราดบริเวณทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน	๓.๑๖	๑.๐๓	ปานกลาง
๔. เมื่อมีการจัดกิจกรรมภายในโรงเรียนข้าพเจ้าจะตั้งใจเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความเต็มใจ	๒.๘๗	๑.๑๙	ปานกลาง
๕. หากมีการจัดกิจกรรมเข้าค่ายพักแรมในที่ต่างถิ่น ข้าพเจ้าจะไม่ทำความสกปรก และสร้างปัญหาให้แก่สถานที่นั้นๆ	๒.๙๒	๑.๐๙	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	๓.๐๗	๐.๘๑	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ๓.๐๗๖ เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า ทุกข้อนักเรียนมีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคมในระดับปานกลาง โดยประเด็นที่มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคมสูงสุดคือ ช่วยกันทำกิจกรรมต่างๆ แก่ชุมชนรอบโรงเรียนด้วยความสามัคคี เช่น รณรงค์เรื่องยาเสพติด มีค่าเฉลี่ย ๓.๒๔ รองลงมาคือ หากโรงเรียนมีกิจกรรมที่ต้องทำร่วมกับภาครัฐ และเอกชนข้าพเจ้าจะช่วยเข้าร่วมด้วยความเต็มใจ มีค่าเฉลี่ย ๓.๑๘ และที่มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคมต่ำสุดคือ เมื่อมีการจัดกิจกรรมภายในโรงเรียนข้าพเจ้าจะตั้งใจเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความเต็มใจ มีค่าเฉลี่ย ๒.๘๗

๔.๓ ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการเปรียบเทียบความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นการทดสอบสมมติฐาน การวิจัย โดยการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างตัวแปรได้แก่ อายุ ระดับชั้นเรียน เกรดเฉลี่ย อาชีพผู้ปกครอง และการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน โดยแสดงด้วยค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทำการทดสอบค่าเอฟ (F - Test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรมากกว่า ๒ ค่า เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจึงทำการเปรียบเทียบรายคู่โดยมีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD) โดยทดสอบภายใต้ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ รายละเอียด ตามสมมติฐานที่ ๑ – ๖ ดังนี้

สมมติฐานที่ ๑ นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๒ นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๓ นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๔ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๕ นักเรียนที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนต่างกัน มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๑ นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๗ การเปรียบเทียบความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม จำแนกตามอายุ

(n = ๒๓๙)

ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียน โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร		SS	df	MS	F	Sig.
๑. ด้านความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียน	ระหว่างกลุ่ม	๙.๔๘๑	๓	๓.๑๖๐	๔.๓๓๑*	๐.๐๐๕
	ภายในกลุ่ม	๑๗๑.๔๗๗	๒๓๕	๐.๗๓๐		
	รวม	๑๘๐.๙๕๘	๒๓๘			
๒. ด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๑๕.๐๔๓	๓	๕.๐๑๔	๕.๗๗๗*	๐.๐๐๑
	ภายในกลุ่ม	๒๐๓.๙๖๐	๒๓๕	๐.๘๖๘		
	รวม	๒๑๙.๐๐๒	๒๓๘			
๓. ด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	๑๐.๐๗๑	๓	๓.๓๕๗	๔.๘๘๗*	๐.๐๐๓
	ภายในกลุ่ม	๑๖๑.๔๑๙	๒๓๕	๐.๖๘๗		
	รวม	๑๗๑.๔๙๑	๒๓๘			
๔. ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม	ระหว่างกลุ่ม	๑๖.๑๖๙	๓	๕.๓๙๐	๖.๘๐๓*	๐.๐๐๐
	ภายในกลุ่ม	๑๘๖.๑๖๕	๒๓๕	๐.๗๙๒		
	รวม	๒๐๒.๓๓๔	๒๓๘			
รวมทั้งหมด	ระหว่างกลุ่ม	๑๒.๒๒๑	๓	๔.๐๗๔	๖.๕๐๐*	๐.๐๐๐
	ภายในกลุ่ม	๑๔๗.๒๘๘	๒๓๕	๐.๖๒๗		
	รวม	๑๕๙.๕๐๙	๒๓๘			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๗ การเปรียบเทียบความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านแตกต่างกัน

ดังนั้น จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยม วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านการปฏิบัติการ และด้านการรับผิดชอบต่อสังคม ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD) รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ ๔.๘ – ๔.๑๒

ตารางที่ ๔.๘ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ของความ
 รับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยม วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต
 กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม **จำแนกตามอายุ**

อายุ	$\bar{X}$	ต่ำกว่า ๑๓ ปี	๑๓ – ๑๕ ปี	๑๖ – ๑๘ ปี	๑๙ ปี ขึ้นไป
		๒.๔๙	๒.๘๗	๓.๒๕	๒.๙๐
ต่ำกว่า ๑๓ ปี	๒.๔๙	-	-๐.๓๗	-๐.๗๖*	-๐.๔๐
๑๓ – ๑๕ ปี	๒.๘๗	-	-	-๐.๓๘*	-๐.๒๕
๑๖ – ๑๘ ปี	๓.๒๕	-	-	-	๐.๓๕
๑๙ ปี ขึ้นไป	๒.๙๐	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๘ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยม วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม จำแนกตามอายุ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ คือ นักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า ๑๓ ปี มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม น้อยกว่านักเรียนที่มีอายุระหว่าง ๑๖ – ๑๘ ปี

นักเรียนที่มีอายุระหว่าง ๑๓ – ๑๕ ปี มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม น้อยกว่านักเรียนที่มีอายุระหว่าง ๑๖ – ๑๘ ปี

ตารางที่ ๔.๙ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ของความ
 รับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยม วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต
 กรุงเทพมหานคร ด้านความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียน **จำแนกตามอายุ**

อายุ	$\bar{X}$	ต่ำกว่า ๑๓ ปี	๑๓ – ๑๕ ปี	๑๖ – ๑๘ ปี	๑๙ ปี ขึ้นไป
		๒.๔๑	๒.๘๕	๓.๑๕	๒.๗๗
ต่ำกว่า ๑๓ ปี	๒.๔๑	-	-๐.๔๓	-๐.๗๓*	-๐.๓๕
๑๓ – ๑๕ ปี	๒.๘๕	-	-	-๐.๒๙*	๐.๐๘
๑๖ – ๑๘ ปี	๓.๑๕	-	-	-	๐.๓๘
๑๙ ปี ขึ้นไป	๒.๗๗	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๙ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยม วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียน จำแนกตามอายุ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ คือ นักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า ๑๓ ปี มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม น้อยกว่านักเรียนที่มีอายุระหว่าง ๑๖ – ๑๘ ปี

นักเรียนที่มีอายุระหว่าง ๑๓ – ๑๕ ปี มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม น้อยกว่านักเรียนที่มีอายุระหว่าง ๑๖ – ๑๘ ปี

ตารางที่ ๔.๑๐ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ของความ
 รับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยม วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต
 กรุงเทพมหานคร ด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา **จำแนกตามอายุ**

อายุ	$\bar{X}$	ต่ำกว่า ๑๓ ปี	๑๓ – ๑๕ ปี	๑๖ – ๑๘ ปี	๑๙ ปี ขึ้นไป
		๒.๒๔	๒.๗๖	๓.๑๖	๒.๘๐
ต่ำกว่า ๑๓ ปี	๒.๒๔	-	-๐.๕๒	-๐.๙๑*	-๐.๕๕
๑๓ – ๑๕ ปี	๒.๗๖	-	-	-๐.๓๙*	-๐.๐๓
๑๖ – ๑๘ ปี	๓.๑๖	-	-	-	๐.๓๖
๑๙ ปี ขึ้นไป	๒.๘๐	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๐ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยม วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา จำแนกตามอายุ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ คือ นักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า ๑๓ ปี มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม น้อยกว่านักเรียนที่มีอายุระหว่าง ๑๖ – ๑๘ ปี

นักเรียนที่มีอายุระหว่าง ๑๓ – ๑๕ ปี มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม น้อยกว่านักเรียนที่มีอายุระหว่าง ๑๖ – ๑๘ ปี

ตารางที่ ๔.๑๑ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ของความ
 รับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยม วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต
 กรุงเทพมหานคร ด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	ต่ำกว่า ๑๓ ปี	๑๓ - ๑๕ ปี	๑๖ - ๑๘ ปี	๑๙ ปี ขึ้นไป
		๒.๖๖	๓.๐๓	๓.๓๖	๓.๐๐
ต่ำกว่า ๑๓ ปี	๒.๖๖	-	-๐.๓๖	-๐.๗๐*	-๐.๓๓
๑๓ - ๑๕ ปี	๓.๐๓	-	-	-๐.๓๓*	๐.๐๓
๑๖ - ๑๘ ปี	๓.๓๖	-	-	-	๐.๓๖
๑๙ ปี ขึ้นไป	๓.๐๐	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๑ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยม วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว จำแนกตามอายุ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ คือ นักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า ๑๓ ปี มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม น้อยกว่านักเรียนที่มีอายุระหว่าง ๑๖ - ๑๘ ปี

นักเรียนที่มีอายุระหว่าง ๑๓ - ๑๕ ปี มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม น้อยกว่านักเรียนที่มีอายุระหว่าง ๑๖ - ๑๘ ปี

ตารางที่ ๔.๑๒ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ของความ
 รับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยม วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต
 กรุงเทพมหานคร ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม **จำแนกตามอายุ**

อายุ	$\bar{X}$	ต่ำกว่า ๑๓ ปี	๑๓ – ๑๕ ปี	๑๖ – ๑๘ ปี	๑๙ ปี ขึ้นไป
		๒.๖๖	๒.๘๔	๓.๓๔	๓.๐๒
ต่ำกว่า ๑๓ ปี	๒.๖๖	-	-๐.๑๘	-๐.๖๘*	-๐.๓๖
๑๓ – ๑๕ ปี	๒.๘๔	-	-	-๐.๕๐*	-๐.๑๘
๑๖ – ๑๘ ปี	๓.๓๔	-	-	-	๐.๓๑
๑๙ ปี ขึ้นไป	๓.๐๒	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๒ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยม วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม จำแนกตามอายุ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ คือ นักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า ๑๓ ปี มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม น้อยกว่านักเรียนที่มีอายุระหว่าง ๑๖ – ๑๘ ปี

นักเรียนที่มีอายุระหว่าง ๑๓ – ๑๕ ปี มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม น้อยกว่านักเรียนที่มีอายุระหว่าง ๑๖ – ๑๘ ปี

สมมติฐานที่ ๒ นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๓ การเปรียบเทียบความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม จำแนกตามระดับชั้นเรียน

(n = ๒๓๙)

ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียน โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร		SS	df	MS	F	Sig.
๑. ด้านความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียน	ระหว่างกลุ่ม	๒๔.๕๑๑	๕	๔.๙๐๒	๗.๓๐๑*	๐.๐๐๐
	ภายในกลุ่ม	๑๕๖.๔๔๘	๒๓๓	๐.๖๗๑		
	รวม	๑๘๐.๙๕๘	๒๓๘			
๒. ด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๒๘.๗๑๑	๕	๕.๗๔๒	๗.๐๓๑*	๐.๐๐๐
	ภายในกลุ่ม	๑๙๐.๒๙๒	๒๓๓	๐.๘๑๗		
	รวม	๒๑๘.๙๖๐	๒๓๘			
๓. ด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	๒๕.๘๖๐	๕	๕.๑๗๒	๘.๒๗๕*	๐.๐๐๐
	ภายในกลุ่ม	๑๔๕.๖๓๑	๒๓๓	๐.๖๒๕		
	รวม	๑๗๑.๔๙๑	๒๓๘			
๔. ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม	ระหว่างกลุ่ม	๓๐.๖๙๕	๕	๖.๑๓๙	๘.๓๓๔*	๐.๐๐๐
	ภายในกลุ่ม	๑๗๑.๖๓๙	๒๓๓	๐.๗๓๗		
	รวม	๒๐๒.๓๓๔	๒๓๘			
รวมทั้งหมด	ระหว่างกลุ่ม	๒๖.๘๓๒	๕	๕.๓๖๖	๙.๔๒๔*	๐.๐๐๐
	ภายในกลุ่ม	๑๓๒.๖๗๗	๒๓๓	๐.๕๖๙		
	รวม	๑๕๙.๕๐๙	๒๓๘			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๓ การเปรียบเทียบความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกระดับชั้นเรียน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านแตกต่างกัน

ดังนั้น จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยม วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD) รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ ๔.๑๔ – ๔.๑๘

ตารางที่ ๔.๑๔ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ของความ
 รับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยม วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต
 กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับ ชั้นเรียน	$\bar{X}$	ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖
		๒.๕๗	๒.๘๖	๒.๗๖	๓.๒๔	๓.๓๐	๓.๔๗
ม.๑	๒.๕๗	-	-๐.๒๙	-๐.๑๙	-๐.๖๗*	-๐.๗๓*	-๐.๙๐*
ม.๒	๒.๘๖	-	-	๐.๑๐๐	-๐.๓๗*	-๐.๔๔*	-๐.๖๐*
ม.๓	๒.๗๖	-	-	-	-๐.๔๗*	-๐.๕๔*	-๐.๗๐*
ม.๔	๓.๒๔	-	-	-	-	-๐.๐๖	-๐.๒๓
ม.๕	๓.๓๐	-	-	-	-	-	-๐.๑๖
ม.๖	๓.๔๗	-	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๔ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยม วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม จำแนกตามระดับชั้นเรียน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ คือ นักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม น้อยกว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

นักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม น้อยกว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

นักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม น้อยกว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

ตารางที่ ๔.๑๕ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ของความ
 รับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยม วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต
 กรุงเทพมหานคร ด้านความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียน **จำแนกตามระดับ
 ชั้นเรียน**

ระดับ ชั้นเรียน	$\bar{X}$	ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖
		๒.๔๕	๒.๙๑	๒.๗๗	๓.๐๘	๓.๒๐	๓.๔๐
ม.๑	๒.๔๕	-	-๐.๔๕*	-๐.๓๑	-๐.๖๒*	-๐.๗๔*	-๐.๙๔*
ม.๒	๒.๙๑	-	-	๐.๑๓	-๐.๑๖	-๐.๒๘	-๐.๔๙*
ม.๓	๒.๗๗	-	-	-	-๐.๓๐	-๐.๔๒*	-๐.๖๓*
ม.๔	๓.๐๘	-	-	-	-	-๐.๑๑	-๐.๓๒
ม.๕	๓.๒๐	-	-	-	-	-	-๐.๒๐
ม.๖	๓.๔๐	-	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๕ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยม วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียน จำแนกตามระดับชั้นเรียน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ คือ นักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม น้อยกว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

นักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม น้อยกว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

นักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม น้อยกว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

ตารางที่ ๔.๑๖ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ของความ
 รับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยม วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต
 กรุงเทพมหานคร ด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับ ชั้นเรียน	$\bar{X}$	ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖
		๒.๔๙	๒.๗๔	๒.๕๙	๓.๑๕	๓.๒๐	๓.๓๘
ม.๑	๒.๔๙	-	-๐.๒๕	-๐.๑๐	-๐.๖๕*	-๐.๗๑*	-๐.๘๙*
ม.๒	๒.๗๔	-	-	๐.๑๕	-๐.๔๐	-๐.๔๕	-๐.๖๓*
ม.๓	๒.๕๙	-	-	-	-๐.๕๕*	-๐.๖๑*	-๐.๗๙*
ม.๔	๓.๑๕	-	-	-	-	-๐.๐๕	-๐.๒๓
ม.๕	๓.๒๐	-	-	-	-	-	-๐.๑๘
ม.๖	๓.๓๘	-	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๖ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยม วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา จำแนกตามระดับชั้นเรียน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ คือ นักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม น้อยกว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

นักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม น้อยกว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

นักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม น้อยกว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

ตารางที่ ๔.๑๗ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ของความ
 รับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยม วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต
 กรุงเทพมหานคร ด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับ ชั้นเรียน	$\bar{X}$	ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖
		๒.๗๐	๒.๙๙	๒.๙๒	๓.๓๖	๓.๔๑	๓.๖๑
ม.๑	๒.๗๐	-	-๐.๒๘	-๐.๒๒	-๐.๖๖*	-๐.๗๐*	-๐.๙๐*
ม.๒	๒.๙๙	-	-	๐.๖๔	-๐.๓๗*	-๐.๔๒*	-๐.๖๑*
ม.๓	๒.๙๒	-	-	-	-๐.๔๓*	-๐.๔๘*	-๐.๖๘*
ม.๔	๓.๓๖	-	-	-	-	-๐.๐๔	-๐.๒๔
ม.๕	๓.๔๑	-	-	-	-	-	-๐.๑๙
ม.๖	๓.๖๑	-	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๗ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยม วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว จำแนกตามระดับชั้นเรียน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ คือ นักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม น้อยกว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

นักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม น้อยกว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

นักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม น้อยกว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

ตารางที่ ๔.๑๘ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ของความ
 รับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยม วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต
 กรุงเทพมหานคร ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับ ชั้นเรียน	$\bar{X}$	ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖
		๒.๖๓	๒.๘๐	๒.๗๖	๓.๓๗	๓.๔๑	๓.๔๙
ม.๑	๒.๖๓	-	-๐.๑๗	-๐.๑๒	-๐.๗๓*	-๐.๗๘*	-๐.๘๕*
ม.๒	๒.๘๐	-	-	๐.๐๔	-๐.๕๖*	-๐.๖๐*	-๐.๖๘*
ม.๓	๒.๗๖	-	-	-	-๐.๖๑*	-๐.๖๕*	-๐.๗๓*
ม.๔	๓.๓๗	-	-	-	-	-๐.๐๔	-๐.๑๒
ม.๕	๓.๔๑	-	-	-	-	-	-๐.๐๗
ม.๖	๓.๔๙	-	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๘ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยม วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม จำแนกตามระดับชั้นเรียน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ คือ นักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม น้อยกว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

นักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม น้อยกว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

นักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม น้อยกว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

สมมติฐานที่ ๓ นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๙ การเปรียบเทียบความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม จำแนกตามเกรดเฉลี่ย

(n = ๒๓๙)

ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียน โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร		SS	df	MS	F	Sig.
๑. ด้านความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียน	ระหว่างกลุ่ม	๑.๙๓๙	๒	๐.๙๖๙	๑.๒๗๘	๐.๒๘๑
	ภายในกลุ่ม	๑๗๙.๐๑๙	๒๓๖	๐.๗๕๙		
	รวม	๑๘๐.๙๕๘	๒๓๘			
๒. ด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๑.๘๓๑	๒	๐.๙๑๖	๐.๙๙๕	๐.๓๗๑
	ภายในกลุ่ม	๒๑๗.๑๗๑	๒๓๖	๐.๙๒๐		
	รวม	๒๑๙.๐๐๒	๒๓๘			
๓. ด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	๒.๐๒๘	๒	๑.๐๑๔	๑.๔๑๒	๐.๒๔๖
	ภายในกลุ่ม	๑๖๙.๔๖๓	๒๓๖	๐.๗๑๘		
	รวม	๑๗๑.๔๙๑	๒๓๘			
๔. ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม	ระหว่างกลุ่ม	๑.๔๘๗	๒	๐.๗๔๓	๐.๘๗๓	๐.๔๑๙
	ภายในกลุ่ม	๒๐๐.๘๔๗	๒๓๖	๐.๘๕๑		
	รวม	๒๐๒.๓๓๔	๒๓๘			
รวมทั้งหมด	ระหว่างกลุ่ม	๑.๗๕๐	๒	๐.๘๗๕	๑.๓๐๙	๐.๒๗๒
	ภายในกลุ่ม	๑๕๗.๗๕๙	๒๓๖	๐.๖๖๘		
	รวม	๑๕๙.๕๐๙	๒๓๘			

จากตารางที่ ๔.๑๙ การเปรียบเทียบความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเกรดเฉลี่ย โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๔ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๐ การเปรียบเทียบความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

(n = ๒๓๙)

ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียน โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร		SS	df	MS	F	Sig.
๑. ด้านความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียน	ระหว่างกลุ่ม	๐.๙๒๓	๓	๐.๓๐๘	๐.๔๐๒	๐.๗๕๒
	ภายในกลุ่ม	๑๘๐.๐๓๕	๒๓๕	๐.๗๖๖		
	รวม	๑๘๐.๙๕๘	๒๓๘			
๒. ด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๑.๓๗๑	๓	๐.๔๕๗	๐.๔๙๔	๐.๖๘๗
	ภายในกลุ่ม	๒๑๗.๖๓๑	๒๓๕	๐.๙๒๖		
	รวม	๒๑๙.๐๐๒	๒๓๘			
๓. ด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	๐.๔๔๐	๓	๐.๑๔๗	๐.๒๐๒	๐.๘๙๕
	ภายในกลุ่ม	๑๗๑.๐๕๑	๒๓๕	๐.๗๒๘		
	รวม	๑๗๑.๔๙๑	๒๓๘			
๔. ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม	ระหว่างกลุ่ม	๕.๓๖๖	๓	๑.๗๘๙	๒.๑๓๔	๐.๐๙๗
	ภายในกลุ่ม	๑๙๖.๙๖๘	๒๓๕	๐.๘๓๘		
	รวม	๒๐๒.๓๓๔	๒๓๘			
รวมทั้งหมด	ระหว่างกลุ่ม	๑.๕๑๗	๓	๐.๕๐๖	๐.๗๕๒	๐.๕๒๒
	ภายในกลุ่ม	๑๕๗.๙๙๑	๒๓๕	๐.๖๗๒		
	รวม	๑๕๙.๕๐๘	๒๓๘			

จากตารางที่ ๔.๒๐ การเปรียบเทียบความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๕ นักเรียนที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนต่างกัน มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๒๑ การเปรียบเทียบความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม จำแนกตามการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน

(n = ๒๓๙)

ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียน โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร		SS	df	MS	F	Sig.
๑. ด้านความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียน	ระหว่างกลุ่ม	๖.๘๖๑	๓	๒.๒๘๗	๓.๐๘๗*	๐.๐๒๘
	ภายในกลุ่ม	๑๗๔.๐๙๗	๒๓๕	๐.๗๔๑		
	รวม	๑๘๐.๙๕๘	๒๓๘			
๒. ด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	๖.๐๑๐	๓	๒.๐๐๓	๒.๒๑๐	๐.๐๘๘
	ภายในกลุ่ม	๒๑๒.๙๙๒	๒๓๕	๐.๙๐๖		
	รวม	๒๑๙.๐๐๒	๒๓๘			
๓. ด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	๖.๗๖๑	๓	๒.๒๕๔	๓.๒๑๕*	๐.๐๒๔
	ภายในกลุ่ม	๑๖๔.๗๓๐	๒๓๕	๐.๗๐๑		
	รวม	๑๗๑.๔๙๑	๒๓๘			
๔. ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม	ระหว่างกลุ่ม	๔.๑๐๒	๓	๑.๓๖๗	๑.๖๒๑	๐.๑๘๕
	ภายในกลุ่ม	๑๙๘.๒๓๓	๒๓๕	๐.๘๔๔		
	รวม	๒๐๒.๓๓๕	๒๓๘			
รวมทั้งหมด	ระหว่างกลุ่ม	๕.๕๘๓	๓	๑.๘๖๑	๒.๘๔๑*	๐.๐๓๙
	ภายในกลุ่ม	๑๕๓.๙๒๖	๒๓๕	๐.๖๕๕		
	รวม	๑๕๙.๕๐๙	๒๓๘			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๑ การเปรียบเทียบความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา และด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ส่วนด้านความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียน และด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ดังนั้น จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยม วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD) รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ ๔.๒๒ – ๔.๒๔

ตารางที่ ๔.๒๒ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ของความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยม วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม จำแนกตามการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน

การเข้าร่วมกิจกรรม ของโรงเรียน	$\bar{X}$	ไม่เคยเข้าร่วม	เข้าร่วม บางครั้ง	เข้าร่วม บ่อยครั้ง	เข้าร่วมทุก ครั้ง
		๒.๔๕	๒.๙๓	๓.๒๓	๓.๐๑
ไม่เคยเข้าร่วม	๒.๔๕	-	-๐.๔๘	-๐.๗๘*	-๐.๕๖*
เข้าร่วมบางครั้ง	๒.๙๓	-	-	-๐.๒๙	-๐.๐๗
เข้าร่วมบ่อยครั้ง	๓.๒๓	-	-	-	๐.๒๒
เข้าร่วมทุกครั้ง	๓.๐๑	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๒ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยม วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม จำแนกตามการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ คือ นักเรียนที่ไม่เคยเข้าร่วม มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม น้อยกว่านักเรียนที่เข้าร่วมบ่อยครั้ง และนักเรียนที่เข้าร่วมทุกครั้ง

ตารางที่ ๔.๒๓ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ของความ
 รับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยม วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต
 กรุงเทพมหานคร ด้านความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียน จำแนกตามการเข้า
 ร่วมกิจกรรมของโรงเรียน

การเข้าร่วมกิจกรรม ของโรงเรียน	$\bar{X}$	ไม่เคยเข้าร่วม	เข้าร่วม บางครั้ง	เข้าร่วม บ่อยครั้ง	เข้าร่วมทุก ครั้ง
		๒.๒๒	๒.๘๐	๓.๑๑	๒.๙๘
ไม่เคยเข้าร่วม	๒.๒๒	-	-๐.๕๘	-๐.๘๙*	-๐.๗๕*
เข้าร่วมบางครั้ง	๒.๘๐	-	-	-๐.๓๐	-๐.๑๗
เข้าร่วมบ่อยครั้ง	๓.๑๑	-	-	-	๐.๑๓
เข้าร่วมทุกครั้ง	๒.๙๘	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๓ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความรับผิดชอบต่อ
 สังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยม วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านความรับผิดชอบต่อ
 การศึกษาเล่าเรียน จำแนกตามการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติที่ระดับ ๐.๐๕ คือ นักเรียนที่ไม่เคยเข้าร่วม มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม น้อยกว่านักเรียน
 ที่เข้าร่วมบ่อยครั้ง และนักเรียนที่เข้าร่วมทุกครั้ง

ตารางที่ ๔.๒๔ การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) ของความ
 รับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยม วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต
 กรุงเทพมหานคร ด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว **จำแนกตามการเข้าร่วม
 กิจกรรมของโรงเรียน**

การเข้าร่วมกิจกรรม ของโรงเรียน	$\bar{X}$	ไม่เคยเข้าร่วม	เข้าร่วม บางครั้ง	เข้าร่วม บ่อยครั้ง	เข้าร่วมทุก ครั้ง
		๒.๖๔	๓.๑๒	๓.๔๒	๓.๑๑
ไม่เคยเข้าร่วม	๒.๖๔	-	-๐.๔๗	-๐.๗๘*	-๐.๔๖
เข้าร่วมบางครั้ง	๓.๑๒	-	-	-๐.๓๐	-๐.๐๑
เข้าร่วมบ่อยครั้ง	๓.๔๒	-	-	-	๐.๓๑*
เข้าร่วมทุกครั้ง	๓.๑๑	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๔ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความรับผิดชอบต่อ
 สังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยม วัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ด้านความรับผิดชอบต่อ
 ครอบครัว จำแนกตามการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
 ระดับ ๐.๐๕ คือ นักเรียนที่ไม่เคยเข้าร่วม มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม น้อยกว่านักเรียนที่เข้า
 ร่วมบ่อยครั้ง

นักเรียนที่เข้าร่วมบ่อยครั้ง มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม มากกว่านักเรียนที่เข้าร่วม
 ทุกครั้ง

ตารางที่ ๔.๒๕ ผลสรุปโดยรวมการเปรียบเทียบความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลตามสมมติฐาน ที่ ๑ – ๕

(n= ๒๓๙)

สมมติฐาน	ตัวแปรทดสอบ	F	sig	ผลการวิเคราะห์	
				ยอมรับ	ปฏิเสธ
๑	อายุ	๖.๕๐๐*	๐.๐๐๐	✓	-
๒	ระดับชั้นเรียน	๙.๔๒๔*	๐.๐๐๐	✓	-
๓	เกรดเฉลี่ย	๑.๓๐๙	๐.๒๗๒	-	✓
๔	อาชีพผู้ปกครอง	๐.๗๕๒	๐.๕๒๒	-	✓
๕	การเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน	๒.๘๔๑*	๐.๐๓๙	✓	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๕ สรุปได้ว่า

นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม โดยภาพรวมแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐาน

นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม โดยภาพรวมแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐาน

นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

นักเรียนที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนต่างกัน มีพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคม โดยภาพรวมแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐาน

๔.๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค ในการเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด (Open ended Questionnaire) ในประเด็น ปัญหา อุปสรรค ในการเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๒๖ ปัญหา และอุปสรรคในการเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ด้านความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียน

ลำดับที่	ปัญหา และอุปสรรค	จำนวน
๑.	ช่วงเวลาพักเปลี่ยนคาบเรียนน้อยเกินไปจึงเข้าเรียนตามรายวิชาไม่ทัน	๒๗
๒.	คุณครูสอนไม่เข้าใจทำให้ไม่อยากเข้าเรียน	๑๙
๓.	ขาดความรับผิดชอบต่อการบ้าน หรือรายงานที่คุณครูมอบหมายให้ส่งตามเวลา	๑๖
รวม		๖๒

จากตารางที่ ๔.๒๖ พบว่า ปัญหา และอุปสรรคในการเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ด้านความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียน มากที่สุด คือ ขาดความตั้งใจที่จะฟังคุณครูอธิบายเนื้อหาในการเรียน มีจำนวน ๒๗ คน รองลงมาคือ ขาดความพร้อมเพียงในการเข้าศึกษาในแต่ละคาบวิชา มีจำนวน ๑๙ คน และน้อยที่สุด คือ ขาดความรับผิดชอบต่อการบ้าน หรือรายงานที่คุณครูมอบหมายให้ส่งตามเวลา มีจำนวน ๑๖ คน

ตารางที่ ๔.๒๗ ปัญหา และอุปสรรคในการเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียน
โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา

ลำดับที่	ปัญหา และอุปสรรค	จำนวน
๑.	ไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น	๔๓
๒.	บ่อยครั้งที่นักเรียนประพฤติผิดกฎระเบียบที่โรงเรียนตั้งไว้	๒๑
๓.	ขาดการรักษาเวลาในการมาเรียนเนื่องจากปัญหารถติดจึงมาเรียนสาย	๑๙
รวม		๘๓

จากตารางที่ ๔.๒๗ พบว่า ปัญหา และอุปสรรคในการเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา มากที่สุด คือ ไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น มีจำนวน ๔๓ คน รองลงมาคือ บ่อยครั้งที่นักเรียนประพฤติผิดกฎระเบียบที่โรงเรียนตั้งไว้ มีจำนวน ๒๑ คน และน้อยที่สุด คือ ขาดการรักษาเวลาในการมาเรียนเนื่องจากปัญหารถติดจึงมาเรียนสาย มีจำนวน ๑๙ คน

ตารางที่ ๔.๒๘ ปัญหา และอุปสรรคในการเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียน
โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว

ลำดับที่	ปัญหา และอุปสรรค	จำนวน
๑.	ขาดความรับผิดชอบต่องานในบ้านที่ได้รับมอบหมายจากผู้ปกครอง	๒๒
๒.	ขาดการเชื่อฟังคำสั่งว่ากล่าวตักเตือนจากผู้ปกครอง	๑๖
๓.	ติดเพื่อนจนลืมทำงานบ้านที่ผู้ปกครองมอบหมายให้	๖
รวม		๔๔

จากตารางที่ ๔.๒๘ พบว่า ปัญหา และอุปสรรคในการเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว มากที่สุด คือ ขาดความรับผิดชอบต่องานในบ้านที่ได้รับมอบหมายจากผู้ปกครอง มีจำนวน ๒๒ คน รองลงมาคือ ขาดการเชื่อฟังคำสั่งว่ากล่าวตักเตือนจากผู้ปกครอง มีจำนวน ๑๖ คน และน้อยที่สุด คือ ติดเพื่อนจนลืมทำงานบ้านที่ผู้ปกครองมอบหมายให้ มีจำนวน ๖ คน

ตารางที่ ๔.๒๙ ปัญหา และอุปสรรคในการเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียน
โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

ลำดับที่	ปัญหา และอุปสรรค	จำนวน
๑.	ขาดความมีน้ำใจ หรือเสียสละเวลาเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น	๒๗
๒.	ขาดการห้ามหรือไม่กล้าตักเตือนเพื่อนเมื่อเห็นเพื่อนสูบบุหรี่ในโรงเรียน เพราะคิดว่าไม่ใช่เรื่องของตน	๒๐
๓.	ขาดการสนับสนุนการโรงเรียนเพื่อให้เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาชุมชนหรือ สังคมที่จัดขึ้นในชุมชนบริเวณใกล้โรงเรียน	๙
รวม		๕๖

จากตารางที่ ๔.๒๙ พบว่า ปัญหา และอุปสรรคในการเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคม
ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม มากที่สุด คือ ขาดความมี
น้ำใจ หรือเสียสละเวลาเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น มีจำนวน ๒๗ คน รองลงมาคือ ขาดการห้ามหรือไม่กล้า
ตักเตือนเพื่อนเมื่อเห็นเพื่อนสูบบุหรี่ในโรงเรียนเพราะคิดว่าไม่ใช่เรื่องของตน มีจำนวน ๒๐ คน และ
น้อยที่สุด คือ ขาดการสนับสนุนการโรงเรียนเพื่อให้เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาชุมชนหรือสังคมที่จัดขึ้นใน
ชุมชนบริเวณใกล้โรงเรียน มีจำนวน ๙ คน

๔.๕ ผลการสัมภาษณ์บุคคลเชิงลึกเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียน โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ในส่วนของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน ๑๐ ท่าน โดยแบ่งเป็น ๔ ข้อ ได้แก่ ๑) ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในด้านความรับผิดชอบต่อการศึกษเล่าเรียน เป็นอย่างไร ๒) ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา เป็นอย่างไร ๓) ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว เป็นอย่างไร ๔) ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในด้านความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นอย่างไร โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

๑) ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในด้านความรับผิดชอบต่อการศึกษเล่าเรียน เป็นอย่างไร

จะเห็นได้ว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในด้านความรับผิดชอบต่อการศึกษเล่าเรียนนั้น ส่วนใหญ่นักเรียนจะมีความรับผิดชอบต่อการศึกษเล่าเรียนน้อย เรียนเพราะหน้าที่ แต่ไม่ใช่เรียนเพราะอยากจะมีอาชีพที่ดี^๑ ขาดการตั้งใจเล่าเรียนให้เต็มศักยภาพของตัวเอง^๒ นักเรียนบางคนไม่สามารถแสดงความรับผิดชอบต่อการศึกษของตนเองได้ เช่น ไม่เข้าเรียน ไม่ส่งงาน ทำให้มีผลการเรียนที่ไม่ดี หรือไม่ผ่านเกณฑ์^๓ ความรับผิดชอบต่อการศึกษเล่าเรียนของนักเรียนมีน้อยลงขาดความรับผิดชอบ มอบหมายงานแล้วไม่เอาใจใส่ต่อภาระงาน^๔ มีนักเรียนส่วนน้อยที่รับผิดชอบต่อหน้าที่ตนเองเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ ความรับผิดชอบต่อการมาเข้าแถวหน้าเสาธงก็มีน้อย นักเรียนยังมาสาย ถึงแม้จะมีบทลงโทษ เช่น การคัดลายมือแล้วก็ตามความกระตือรือร้นในตอนเช้ารีบมาโรงเรียนหรือเข้าเรียน นักเรียนขาดเป็นส่วนมาก ชอบตามเพื่อนๆ^๕ เข้าห้องช้าเมื่อมีการเปลี่ยนคาบเรียน ต้องได้รับการผลักดัน และบังคับ^๖ นักเรียนชั้นมอต้นยังมองไม่เห็นค่าของการศึกษเล่าเรียน คือมาเรียนตามคำสั่งพ่อแม่ และการถูกบังคับจากครู^๗ และคล้อยตามสิ่งแวดล้อมได้ง่าย การใช้เวลาวางจากการเรียนส่วนมากไม่อ่านหนังสือหรือทำการบ้าน แต่จะเล่นเกมส์

^๑ สัมภาษณ์ นายภัทร ผ่องราชี, ผู้อำนวยการโรงเรียน, ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙.

^๒ สัมภาษณ์ นางอรอุมา บุญไตร, รองผู้อำนวยการโรงเรียน, ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙.

^๓ สัมภาษณ์ นายพงศ์อิทธิชาติ พลวิเศษ, หัวหน้าระดับชั้น ม.๑, ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙.

^๔ สัมภาษณ์ นายอภิรักษ์ แสนภพ, รองผู้อำนวยการโรงเรียน, ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙.

^๕ สัมภาษณ์ นางสาวอรินา ศรียา, หัวหน้าระดับชั้น ม.๓, ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙.

^๖ สัมภาษณ์ นางนันทนา อินทรฤกษา, หัวหน้าระดับชั้น ม.๕, ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙.

^๗ สัมภาษณ์ นายปรเมศวร์ ลิ้มสกุล, รองหัวหน้าระดับชั้น ม.๖, ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙.

จากโทรศัพท์เป็นส่วนมาก^๙ ขาดความขยันหมั่นเพียรในการศึกษาเป็นส่วนมาก^๙ ขาดการติดตามเนื้อหาจากเพื่อนๆ หรือครู เมื่อตนเองเรียนไม่ทัน หรือขาดเรียน^{๑๐}

๒) ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา เป็นอย่างไร

จะเห็นได้ว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษานั้น นักเรียนพยายามจะปฏิบัติตนไปตามกฎระเบียบ แต่ส่วนใหญ่ไม่ได้จะจริงจัง^{๑๑} แต่บางส่วนแต่งกายไม่เรียบร้อย แต่งชุดนักเรียนแล้วมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม^{๑๒} การช่วยกันรักษาความสะอาดส่วนน้อยที่ทำความสะอาดชั้นเรียน อาจมาจากการเอาใจใส่ของครูประจำชั้นด้วยส่วนหนึ่ง^{๑๓} การช่วยกันรักษาทรัพย์สินของโรงเรียนเช่นการปิดเปิดใช้น้ำอย่างประหยัด นักเรียนส่วนมากไม่ตระหนัก ครูต้องเพิ่มการชี้แนะให้มากขึ้น^{๑๔} การประพฤติปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน มีนักเรียนบางส่วนชอบฝ่าฝืนเช่น การออกนอกบริเวณโรงเรียนโดยไม่ขออนุญาต การแต่งกาย การรักษาสาธารณะประโยชน์ เป็นต้น นักเรียนบางคนสนใจตัวเองมากกว่าสิ่งรอบข้างโดยเฉพาะสถานศึกษา^{๑๕} แต่ก็มีนักเรียนบางกลุ่มนำเอาความรู้ นำเอาคำสอนของครูไปปฏิบัติ เช่นช่วยกันรักษาสาธารณะสมบัติ ดูแลรักษาสสิ่งของส่วนรวม สร้างชื่อเสียงที่ดีให้กับโรงเรียน^{๑๖}

๓) ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว เป็นอย่างไร

จะเห็นได้ว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัวนั้น สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่เล็กที่สุด แต่มีความสำคัญมากที่สุด ดังนั้นนักเรียนควรที่จะเห็นความสำคัญของสถาบันนี้เป็นอันดับแรก^{๑๗} โดยเฉพาะ บิดา มารดา ให้นักเรียนมีความกตัญญูกตเวที ความรัก ความเอื้ออาทรต่อสมาชิกในครอบครัว ตลอดจนความเข้าใจในเรื่องของการอบรมเลี้ยงดูของ บิดา มารดา บทบาทหน้าที่ของค่านักเรียน และคำว่า ลูก^{๑๘} นักเรียนส่วนใหญ่รักและดูแลครอบครัว ความรับผิดชอบต่อครอบครัว จะมีลักษณะผู้ปกครองดูแลมากกว่าแต่ก็จะมีเด็กนักเรียนบางคนที่จะช่วยเหลืองานผู้ปกครองทุกวัน คอยช่วย

^๙สัมภาษณ์ นางชัชฎา เพิ่มพันธ์, หัวหน้าระดับชั้น ม.๔, ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙.

^๙สัมภาษณ์ นายเจตเจริญ มาสีสุก, หัวหน้าระดับชั้น ม.๖, ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙.

^{๑๐}สัมภาษณ์ นายปรีชา ไชยเพชร, หัวหน้าระดับชั้น ม.๒, ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙.

^{๑๑}สัมภาษณ์ นางอรอุมา บุญไตร, รองผู้อำนวยการโรงเรียน, ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙.

^{๑๒}สัมภาษณ์ นายพงศ์อภิชาติ พลวิเศษ, หัวหน้าระดับชั้น ม.๑, ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙.

^{๑๓}สัมภาษณ์ นายภัทร ผ่องราชย์, ผู้อำนวยการโรงเรียน, ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙.

^{๑๔}สัมภาษณ์ นายปรเมศวร์ ลิ้มสกุล, รองหัวหน้าระดับชั้น ม.๖, ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙.

^{๑๕}สัมภาษณ์ นางสาวอรินา ศรียา, หัวหน้าระดับชั้น ม.๓, ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙.

^{๑๖}สัมภาษณ์ นายเอกนิษฐ์ แสนภพ, รองผู้อำนวยการโรงเรียน, ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙.

^{๑๗}สัมภาษณ์ นายปรีชา ไชยเพชร, หัวหน้าระดับชั้น ม.๒, ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙.

^{๑๘}สัมภาษณ์ นายเจตเจริญ มาสีสุก, หัวหน้าระดับชั้น ม.๖, ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙.

เก็บร้านเก็บบ้าน รับน้องแทนผู้ปกครอง ชายของช่วย^{๑๙} แต่ก็บางคนที่มีผู้ปกครองอาจขาดการปลูกฝัง มาตั้งแต่เด็กคือ ไม่เก็บกวาดบ้าน จากการไปเยี่ยมบ้าน บ้านรกรากถ้ามีการปลูกฝัง มอบหมายการทำงานให้คงต้องมีการเรียนรู้ แต่จะไม่มองถึงอนาคต มากเท่าใดนัก^{๒๐} มีการช่วยเหลืองานในบ้าน ประพฤติปฏิบัติตนเป็นลูกที่ดี ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ไม่ทำให้พ่อแม่ผู้มอุปการคุณเดือดร้อนทุกข์ใจ^{๒๑} และผู้ปกครองก็ต้องทำงานตามเวลา มีเวลากำกับ ติดตามน้อย นักเรียนจะตามเพื่อนเสียส่วนใหญ่^{๒๒} นักเรียนที่มีผลการดี ก็สามารถมองไปถึงว่ามีความรับผิดชอบต่อครอบครัวได้ ได้รับการเอาใจใส่จาก ครอบครัวเป็นอย่างดี และเป็นครอบครัวที่อบอุ่น^{๒๓}

๔) ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในด้านความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นอย่างไร

จะเห็นได้ว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในด้านความรับผิดชอบต่อสังคมนั้น ในยุคปัจจุบันเป็นยุคของสังคมโลก นักเรียนต้องรู้จักบทบาทหน้าที่ของความเป็นพลเมืองที่ดีในประเทศ พื้นฐานในการดำรงชีวิต ในการประกอบอาชีพสุจริต รู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ยึดหลักคุณธรรมมีจิตสาธารณะ นำความรู้ความสามารถไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับประเทศชาติ^{๒๔} นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาไปแล้วได้มีส่วนสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียนและทำคุณประโยชน์อย่างมากมาต่อสังคมและประเทศชาติ ส่วนนักเรียนที่ยังศึกษาอยู่ในปัจจุบันก็ได้ประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดีของสังคม ไม่ทำความเดือดร้อน รุนแรง ในสังคม^{๒๕} ช่วยเหลือสังคม มีจิตอาสาต่อบุคคลทั่วไปโดยทางโรงเรียนได้จัดกิจกรรมให้กับนักเรียนอย่างหลากหลาย นักเรียนเข้าใจถึงการเป็นพลเมืองดี และปฏิบัติตนเป็นคนดี แต่อาจจะมีความชน และดื้อรั้นบ้างตามประสาเด็ก แต่ก็ยังมีจิตสาธารณะ ช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังตอบแทน^{๒๖} ภาพรวมนั้นยังคงรับรู้บทบาทหน้าที่ของตนบ้างมีส่วนน้อยที่ยังรู้เท่าไม่ถึงการณ์ คิดว่าสิ่งที่ตนทำไม่ใช่ปัญหามากมาย^{๒๗} ได้รับคำตักเตือนก็ยังคงทำอีกบางคนก็หยุดพฤติกรรมบางคนยังดื้อ แต่คนเป็นครู ก็ต้องคอยสอนจนเขาเปลี่ยนพฤติกรรมให้ได้^{๒๘} แต่ก็มีบางส่วนยังขาดความรู้ในสิทธิหน้าที่ของตนเองที่เกี่ยวข้องกับสังคม การอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม^{๒๙} ไม่สามารถนำความรู้ความสามารถที่ตนเองมีหรือที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมออกมาใช้อย่างเต็มที่^{๓๐} ละเลยกับการที่จะแสวงหาความรู้ เช่นกฎระเบียบต่างๆ ข้อบังคับของสังคม

^{๑๙} สัมภาษณ์ นางชัชชฎา เพิ่มพันธ์, หัวหน้าระดับชั้น ม.๔, ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙.

^{๒๐} สัมภาษณ์ นางนันทนา อินทรุกขา, หัวหน้าระดับชั้น ม.๕, ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙.

^{๒๑} สัมภาษณ์ นายภัทร ผ่องราชิ, ผู้อำนวยการโรงเรียน, ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙.

^{๒๒} สัมภาษณ์ นางสาวอรินา ศรียา, หัวหน้าระดับชั้น ม.๓, ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙.

^{๒๓} สัมภาษณ์ นายเอกนิษฐ์ แสนภพ, รองผู้อำนวยการโรงเรียน, ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙.

^{๒๔} สัมภาษณ์ นางอรอุมา บุญไตร, รองผู้อำนวยการโรงเรียน, ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙.

^{๒๕} สัมภาษณ์ นายภัทร ผ่องราชิ, ผู้อำนวยการโรงเรียน, ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙.

^{๒๖} สัมภาษณ์ นายเจตเจริญ มาสีสุก, หัวหน้าระดับชั้น ม.๖, ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙.

^{๒๗} สัมภาษณ์ นายปริชา ไชยเพชร, หัวหน้าระดับชั้น ม.๒, ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙.

^{๒๘} สัมภาษณ์ นางสาวอรินา ศรียา, หัวหน้าระดับชั้น ม.๓, ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙.

^{๒๙} สัมภาษณ์ นายเอกนิษฐ์ แสนภพ, รองผู้อำนวยการโรงเรียน, ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙.

^{๓๐} สัมภาษณ์ นางชัชชฎา เพิ่มพันธ์, หัวหน้าระดับชั้น ม.๔, ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙.

การฝ่าฝืนกฎระเบียบของสังคม นักเรียนมองว่าเป็นเรื่องโก้เก๋^{๓๑} การเอื้อเฟื้อต่อสังคมด้านการช่วยเหลือสังคมยังมีการแสดงออกน้อย ส่วนมากจะเป็นการแสดงออกที่ครูให้ทำผ่านกิจกรรมนักเรียนยังไม่สามารถคิดได้ด้วยตนเอง^{๓๒}

๔.๖ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

การศึกษาวิจัย “ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้รับองค์ความรู้จากการวิจัยครั้งนี้ คือ

๑. ทำให้ทราบถึงความรับผิดชอบต่อสังคมของเยาวชนในโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ทั้ง ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียน ด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา ด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว และด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

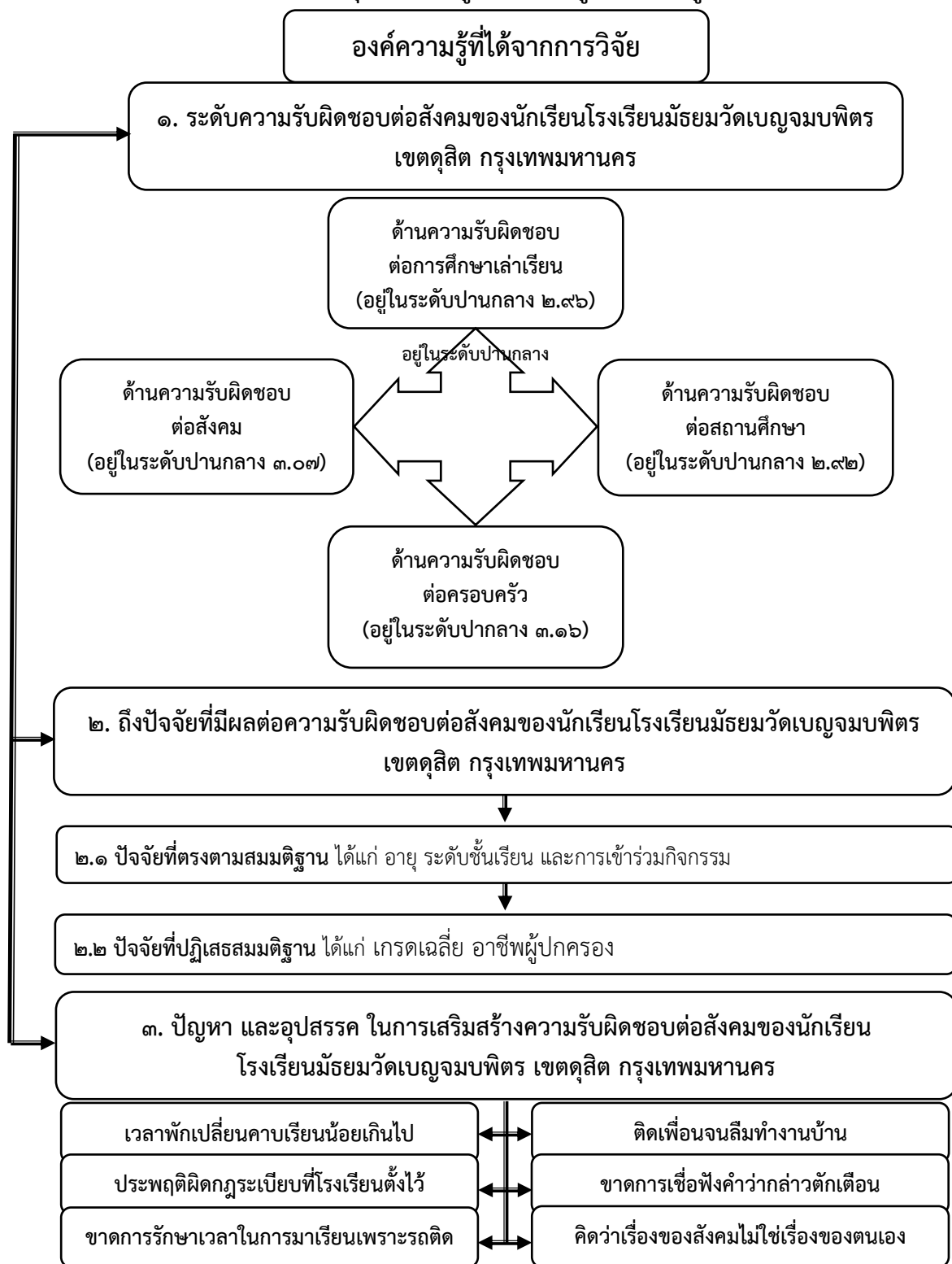
๒. ทำให้ทราบถึงผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตรเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งเป็นปัจจัยที่ตรงตามสมมติฐาน และปัจจัยที่ปฏิเสธสมมติฐาน

๓. ทำให้ทราบถึง ปัญหา และอุปสรรค ในการเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

^{๓๑} สัมภาษณ์ นายพงศ์อิทธิชาติ พลวิเศษ, หัวหน้าระดับชั้น ม.๑, ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙.

^{๓๒} สัมภาษณ์ นายปรเมศวร์ ลิ้มสกุล, รองหัวหน้าระดับชั้น ม.๖, ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙.

ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถสรุปเป็นแผนภูมิองค์ความรู้ได้ ดังแผนภูมิที่ ๔.๑ ต่อไปนี้

แผนภูมิที่ ๔.๑ องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยสามารถสรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย ได้ดังนี้

๑. ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

ด้านความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียน คือการจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมเสมอ ก่อนเข้าห้องเรียน ตั้งใจฟังคุณครูอธิบายเนื้อหาในการเรียน และให้ความเคารพคุณครูทุกท่าน ที่มาทำการสอน มีความขยัน รู้จักปรับปรุงตนเอง ใฝ่รู้ในการเรียนวิชาที่ข้าพเจ้าไม่เข้าใจหรือไม่ถนัด ตั้งใจเรียนทุกวิชาที่มีการสอน และเข้าห้องเรียนตรงเวลาอย่างสม่ำเสมอ และตั้งใจทำการบ้าน และงานที่คุณครูมอบหมายให้เสร็จทันส่งตามที่กำหนด อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา คือช่วยรักษาสมบัติที่เป็นของโรงเรียนให้เป็นเหมือนสมบัติของตนเอง ประพฤติปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด มีความเคารพต่อสถานศึกษา แต่งกายสุภาพเรียบร้อย ตามระเบียบของโรงเรียน ในช่วงโม่งเรียนที่ต้องใช้อุปกรณ์ของโรงเรียนจะใช้อย่างระมัดระวังที่สุด เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหาย รักษาเกียรติ และสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียน ไม่ทำลายชื่อเสียงไม่ว่าจะอยู่นอกหรือภายในโรงเรียน อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว คือช่วยแบ่งเบาภาระงานต่างๆ ภายในบ้าน โดยไม่ให้กระทบต่อการทำการบ้าน ช่วยผู้ปกครองประหยัดค่าใช้จ่าย โดยการเก็บออมเงินที่ได้จากที่ผู้ปกครองให้ไปโรงเรียนในแต่ละวัน หากใกล้สอบจะบอกแก่ผู้ปกครองให้ทราบเพื่อขอเวลาในการอ่านทบทวนหนังสือเตรียมสอบ ประพฤติปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ผู้ปกครองตั้งไว้ด้วยความเต็มใจ และไม่สร้างปัญหาให้แก่ครอบครัว และกลับบ้านตรงตามเวลา ตามที่ขออนุญาตผู้ปกครองในทุกครั้ง อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม คือช่วยกันทำกิจกรรมต่างๆ แก่ชุมชนรอบโรงเรียนด้วยความสามัคคี เช่น รณรงค์เรื่องยาเสพติด หากโรงเรียนมีกิจกรรมที่ต้องทำร่วมกับภาครัฐ และเอกชน ข้าพเจ้าจะช่วยเข้าร่วมด้วยความเต็มใจ ไม่ทิ้งขยะเรี่ยราดบริเวณทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เมื่อมีการจัดกิจกรรมภายในโรงเรียนข้าพเจ้าจะตั้งใจเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความเต็มใจ และหากมีการจัดกิจกรรมเข้าค่ายพักแรมในที่ต่างถิ่น ข้าพเจ้าจะไม่ทำความสกปรก และสร้างปัญหาให้แก่สถานที่นั้นๆ อยู่ในระดับปานกลาง

๒. ผลวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานการเปรียบเทียบ พบว่า พฤติกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร สรุปได้ว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับชั้นเรียน และการเข้าร่วมกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนเกรดเฉลี่ย และอาชีพผู้ปกครอง ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

๓. ปัญหา และอุปสรรค ในการเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ช่วงเวลาพักเปลี่ยนคาบเรียนน้องเกินไปจึงเข้าเรียนตามรายวิชาไม่ทัน คุณครูสอนไม่เข้าใจทำให้ไม่อยากเข้าเรียน ขาดความรับผิดชอบต่อ

ต่อการบ้าน หรือรายงานที่คุณครูมอบหมายให้ส่งตามเวลา ไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น บ่อยครั้งที่นักเรียนประพฤติดีกฎระเบียบที่โรงเรียนตั้งไว้ ขาดการรักษาเวลาในการมาเรียนเนื่องจาก ปัญหารถติดจึงมาเรียนสาย ขาดความรับผิดชอบต่องานในบ้านที่ได้รับมอบหมายจากผู้ปกครอง ขาดการเชื่อฟังคำกล่าวตักเตือนจากผู้ปกครอง ติดเพื่อนจนลืมห่างงานบ้านที่ผู้ปกครองมอบหมายให้ ขาดความมีน้ำใจ หรือเสียสละเวลาเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น ขาดการห้ามหรือไม่กล้าตักเตือนเพื่อนเมื่อเห็น เพื่อนสูบบุหรี่ในโรงเรียนเพราะคิดว่าไม่ใช่เรื่องของตน ขาดการสนับสนุนการโรงเรียนเพื่อให้เข้าร่วม กิจกรรมพัฒนาชุมชนหรือสังคมที่จัดขึ้นในชุมชนบริเวณใกล้โรงเรียน